

habion

nummer 10, december 2011

nieuwsbrief

De Vijverhof

In dit nummer

2 Vijverhofbewoners staan centraal

3 Gelukkig gaat het werk weer door

Op een gegeven moment ging het goed lopen

4 Luister niet naar alle praatjes

We hebben twee huizen

5 Prettige praktijkruimte

In de bibliotheek

6 Handige keuken, ruime badkamer

Bereikbaarheid Joey Wiegman en Richard van Duynisveld

Terugblik: een veelbewogen periode

“Habion realiseert groot onderhoud 137 appartementen” staat op het grote bord aan de voorkant van De Vijverhof te lezen. Dat klopt precies! Het werk is inmiddels in volle gang. Op doordeweekse dagen heerst binnen en buiten een enorme bedrijvigheid.

Het werk lag al een tijdje stil, maar dat er in die tussentijd niets gebeurde was alleen maar schijn. In deze Nieuwsbrief blikken Habion project-leider Danny de Vries en bestuurs-secretaris Kees van der Vlies terug op een veelbewogen periode. Het werk gaat gelukkig weer door. Intussen zijn 110 woningen klaar. Vanaf januari

zijn nog 27 woningen aan de beurt. Van 26 december tot en met 8 januari ligt het werk opnieuw stil. Maar nu vanwege de Feestdagen. In deze Nieuwsbrief komen natuurlijk ook weer Vijverhofbewoners zelf aan het woord. En niet te vergeten Dirk Zoutendijk.

bouwen aan wonen met zorg

Habion projectleider Danny de Vries: *‘Vijverhofbewoners staan centraal’*

‘Tot en met de bouwvakantie liep het werk als een trein. De kinderziektes waren er uit, de aanpak klopte, iedereen wist wat-ie moest doen. En toen kwam het werk opeens stil te liggen. Aannemer Panagro zat in de (financiële) problemen. Dat nieuws overviel ons als een donderslag bij heldere hemel,’ vertelt Habion projectleider Danny de Vries.

Onmiddellijk schoot er van alles door zijn hoofd: ‘Wat betekent dat voor de voortgang van het project? Hoelang zal het werk stil liggen? En vooral ook: wat betekent dat voor de Vijverhofbewoners zelf? Hoe en wanneer moeten we het slechte nieuws vertellen? De schok zal groot zijn, maar we wilden koste wat het kost voorkomen dat paniek zou uitbreken. Samen met bestuur en personeel hebben we een actieplan bedacht. Op vrijdag hoorden we het slechte nieuws, op maandagochtend kwamen we bij elkaar, maandagmiddag hebben we verschillende bewonersbijeenkomsten georganiseerd.’

Enorme inzet

‘Eerst spraken wij met de bewoners die nu in een logeerwoning verbleven.

Want die logeerperiode zou flink langer duren dan eigenlijk de bedoeling was. Daarna informeerden we de mensen die bezig waren met inpakken omdat ze binnenkort naar een logeerwoning zouden verhuizen. De verhuizing geeft toch al veel stress, dan is het extra moeilijk om het nieuws over een voorlopig uitstel te verwerken... Vervolgens vertelden we de mensen die pas later aan de beurt zijn dat het nog langer zou duren voordat we aan hun woning zouden beginnen. En tot slot bespraken we alle gebeurtenissen met de mensen die de hele verbouwing al achter de rug hebben. Aan het eind van die veelbewogen dag hadden we iedereen geïnformeerd. Dankzij de enorme inzet van het bestuur en de personeelsleden!’

Daarna ging het erom om het werk zo snel mogelijk toch te laten doorgaan. Panagro was op dat moment nog niet officieel failliet verklaard. Maar achter de schermen zijn al verschillende contacten gelegd. ‘Uiteindelijk hebben we het zo kunnen regelen dat Hans Fioole in dienst kwam bij aannemer Weba en deze klus heeft meegenomen. Uitvoerder Richard Duynisveld heeft zijn eigen bedrijf weer nieuw leven ingeblazen en kon op die manier voor ons blijven werken. Het is heel prettig dat dezelfde mensen aan het werk zijn gebleven die al helemaal wisten hoe dit project in elkaar zit. In financieel opzicht moeten we nog een hoop regelen. Maar het allerbelangrijkste is dat het werk “maar” 7 weken heeft stil gelegen. Daarvan profiteren in de eerste plaats de Vijverhofbewoners zelf.’

‘Bij ons moet het werk nog gebeuren.’

Bestuurssecretaris Kees van der Vlies:

‘Gelukkig gaat het werk weer door’

‘De onderaannemers zijn hun spullen aan het inpakken. Het werk ligt stil. Dat schokkende nieuws bereikte ons op een vrijdagmiddag medio september. In allerijl hebben we contact opgenomen met Danny de Vries. Maandagochtend vroeg hoorden we wat er werkelijk aan de hand was. ’s Middags zijn alle bewoners persoonlijk geïnformeerd. Onze eerste zorg was om te voorkomen dat er paniek zou uitbreken. Dat is gelukt.’

‘We zijn heel blij dat de grootonderhoudswerkzaamheden kunnen doorgaan. Dezelfde groep mensen is weer aan het werk en dat zal de voortgang zeker ten goede komen.’

Kees van der Vlies is vol lof over de manier waarop Danny de Vries en Habion zich hebben ingespannen om het werk zo snel mogelijk weer te

laten doorgaan. ‘Het project heeft “maar” 7 weken stil gelegen. Achteraf

bezien is dat een heel korte periode. Alles bij elkaar zijn we al jaren bezig met de verbouwing van de Vijverhof. Het is al een tijdje geleden dat de eerste besprekingen begonnen. Met Habion overlegden we uitgebreid over de plannen. Het feit dat de werkzaamheden zouden plaatsvinden terwijl de Vijverhof gewoon bewoond bleef, stelde hoge eisen aan de hele aanpak. Als bestuur hebben we altijd

gepleit voor het inschakelen van een woonconsulent om de bewoners van het eerste begin tot en met het opleveren van de laatste woning te begeleiden. Ook vonden we het nodig om een goed sociaal plan op te stellen. Deze eisen zijn ingewilligd. Na de eerste kinderziektes, liep het project als een trein. En dat doet het nu gelukkig weer. Mede namens de geweldige inzet van onze personeelsleden.’

Dirk Zoutendijk:

‘Op een gegeven moment ging het goed lopen’

‘Eigenlijk wordt er niet zoveel gemopperd, nee. Dat valt reuze mee. Vijverhofbewoners zijn intussen aan de werkzaamheden gewend geraakt. Mensen kennen mij, daarom vielen velen op mij terug. In het begin bracht het groot-onderhoudsproject het nodige extra werk voor ons mee. Maar op een gegeven moment ging

het lopen, kwam de vaart erin. Onze bewoners wisten niet wat ze allemaal boven het hoofd hing en dat bracht veel onzekerheid met zich mee. Nu weten ze waar ze aan toe zijn. Sommigen pakken de kans om gelijk het een en ander in hun woning op te knappen en te veranderen. Dat is ook leuk om te zien.’

Mevrouw Van Zinnen:

‘Luister niet naar alle praatjes!’

‘Er doen heel wat praatjes de ronde. Bijvoorbeeld dat de logeerwoningen vuil zijn en dat je huis er na het werk vreselijk uitziet. Nou, daar is helemaal niks van waar hoor! De logeerwoning zag er keurig uit, net als mijn huis!’

Haar zoons hadden haar al op het hart gedrukt dat ze zich niks van alle verhalen moest aantrekken. Nu wil mevrouw Van Zinnen op haar beurt alle Vijverhofbewoners geruststellen

bij wie het werk nog moet plaatsvinden: ‘Het valt allemaal reuze mee!’

Nieuwe spullen

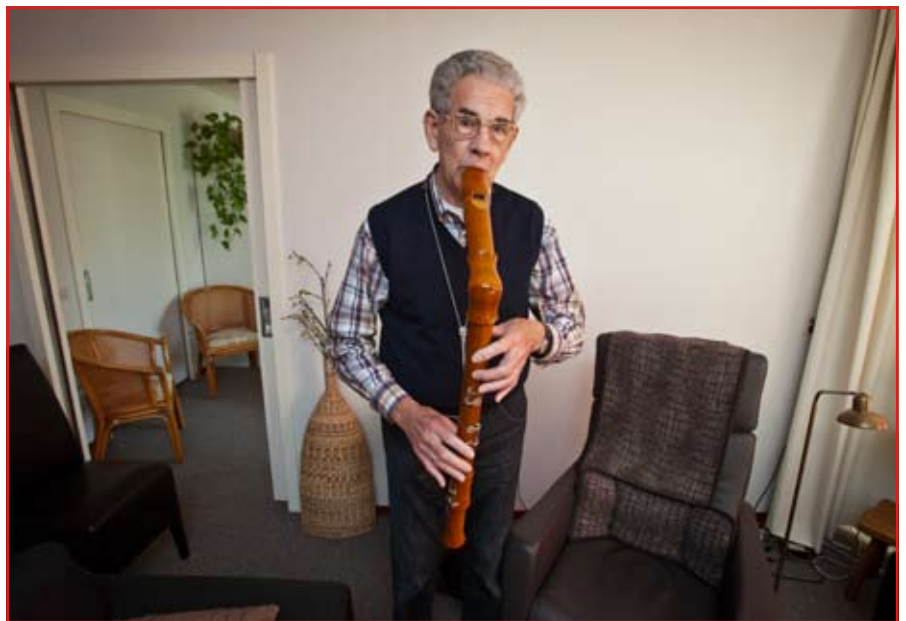
Natuurlijk zag ze er van tevoren enorm tegenop. En was ze heel zenuwachtig toen de verhuisdag aanbrak. ‘Maar de verhuizers waren zo vriendelijk en behulpzaam! Ze dachten echt met me mee wat er allemaal moest gebeuren en wat ik nog zou meenemen. De logeerwoning was keurig schoon en verzorgd. Toen de verbouwing klaar

was, hebben mijn dochters en schoondochters voor me schoongemaakt. Tevoren hadden mijn kinderen ook al voor me opgeruimd. Nee, daar mocht ikzelf niet bij zijn. Met dat gevolg dat ze zoveel hebben weggedaan, dat ik nu wel eens wat kwijt ben. Op hun advies heb ik wat nieuwe spullen gekocht. Kijk, de muren zijn mooi behangen, er ligt nieuwe vloerbedekking en ik heb een nieuwe bank. Zit ik er niet keurig bij?’

Familie De Dreu:

‘We hebben twee huizen!’

Al sinds medio september huist de familie De Dreu in de logeerwoning. Schuin tegenover hun eigen woning. ‘We hebben twee huizen! Vind je dat niet chique?’, grappen zij. Dezelfde dag dat zij hier naar toe verhuisden, werd bekend dat aannemer Panagro in de problemen zat. ‘Toen werd ik eerst even erg kwaad,’ bekent mevrouw De Dreu. ‘Ik vroeg me af wat de gevolgen zouden zijn? Hoe lang het allemaal zou gaan duren?’ Maar die onzekerheid verdween snel. De logeerwoning is prima, en we hebben gewoon zoveel mogelijk spullen uit ons andere huis

hier naar toe gebracht. Serviesgoed, pannen, kleren.’ Tot en met hun eigen wandklok én de dekenkist met de blokfluiten van de heer des huizes. De basfluit van vroegere Oost-Duitse makelij is zijn favoriet. ‘Die geeft zo’n diepe, warme toon.’ Elke avond doet hij

de schuifdeur van de slaapkamer achter zich dicht om een uurtje muziek te studeren. Op vrijdagavond speelt hij met zijn zoon duetten. ‘In de biljartkamer, zodat niemand last van ons heeft...’ Voor de Kerst wonen ze weer in hun eigen huis. Een fijn vooruitzicht.

Integraal manueel therapeut Annet Post:

‘Prettige praktijkruimte’

Ook de bewoners van de beneden-verdieping kregen met de verbouwing te maken. Annet Post nam in augustus de praktijk van de acupuncturist over en viel dus met ‘mijn neus middenin de verbouwing!’. Eigenlijk zou ze haar praktijk voor integrale manuele therapie eerst in de “oude” praktijkruimte moeten inrichten. Vervolgens

zou ze naar een tijdelijke plek moeten verhuizen om daarna weer naar de verbouwde ruimte te verkassen. ‘Dankzij de bemiddeling van Dirk Zoutendijk kon ik meteen in de verbouwde kamer terecht. Hij bracht persoonlijk het gipsplafond aan, zodat ik hier ook snel aan het werk kon. Daarvoor ben ik hem zeer dankbaar!’

In de bibliotheek

De dames Bokx en Dijkshoorn doen vrijwilligerswerk in de bibliotheek. De laatste tijd zijn ze hier flink aan het opruimen. Het werd te vol: ‘Je moest in de hoogte lachen – zoals we vroeger thuis zeiden – want in de breedte lukte niet meer!’ Blijmoedig hebben ze zich door de hele verbouwing heengeslagen.

De woning van mevrouw Bokx was de eerste die tot pluswoning werd verbouwd. Toen zijn verschillende dingen misgegaan. ‘Om te beginnen bleven mijn spullen in de woning staan. Later bleek dat het plasticfolie dat mijn meubels moest beschermen was losgewaaid. Alles zat dus onder het bouwstof. Bij de oplevering was alleen globaal schoongemaakt. De klusjesman kwam niet opdagen en ik moest te snel weer terugverhuizen omdat de logeerwoning weer nodig was voor de volgende klant.’ Habion heeft haar klachten serieus opgepakt en herstelde wat fout ging. Op basis van deze ervaringen is de hele aanpak later veranderd. ‘Nu loopt het allemaal veel beter. Dat kan gebeuren als je als eerste aan de beurt bent.’

Ze is wel heel tevreden met het resultaat. ‘De kinderen hebben nog wat keukenkastjes bijgeplaatst, brachten verlichting aan onder de bovenkastjes, zodat ik een ruim en prettig verlicht aanrechtblad heb. De badkamer is lekker ruim en het bevalt ook goed om de wasmachine in de bergkast te hebben. Ik ben in die periode wel vijf kilo afgevallen, maar ach... Er zit nog genoeg aan,’ lacht ze.

Logeerpartij

Mevrouw Dijkshoorn is al 80 jaar bevriend met een andere bewoonster in de Vijverhof. Zij leenden een vouw-bed en gingen tijdens de verbouwing bij elkaar logeren in plaats van in een logeerwoning. ‘We hoefden alleen onze eigen kleren mee te nemen. Reuze praktisch. En bovendien ook reuze gezellig.’

Mevrouw Maas: *‘Handige keuken, ruime badkamer’*

Half augustus kreeg ze de sleutel, afgelopen week kwamen de nieuwe meubels. ‘Al het oude eiken heb ik weggedaan. De kinderen hebben geholpen bij het opruimen. Ik kwam uit een 5kamerwoning van drie verdiepingen. Onvoorstelbaar wat een mens in zijn leven verzamelt...’

Intens tevreden is ze met haar pluswoning op de derde verdieping aan de zonkant van de Vijverhof. ‘De keuken is erg handig ingedeeld, de badkamer is lekker ruim. Kijk, die smalle kast biedt veel ruimte voor het opbergen van badhanddoeken en toiletartikelen. In de kast in de hal staat de wasdroger bovenop de wasmachine. Het past allemaal keurig en is fijn uit het zicht.’

De kleuren van de inrichting – in tinten grijs, beige, leverkleurig en licht hout – zijn mooi op elkaar afgestemd. De tafel met makkelijke stoelen op wieltjes biedt genoeg plaats voor het ontvangen van haar bridgevrienden. ‘Ik ben namelijk lid van twee verenigingen en speel vier keer per week – om beurten bij iemand thuis en bij de club. Zo houd ik mijn hersenen in conditie! Ja, natuurlijk ben ik wel van plan om aan een aantal activiteiten in de Vijverhof mee te doen. Maar het kwam er nog niet van om de koffietoestel te bezoeken. Die begint aan de vroege kant en ik ben een avondmens, zie je...’

COLOFON

Teksten

Barbara Schilperoort Teksten

Fotografie

Vincent van den Hoven

Vormgeving

OPHIS/New Impulse

Druk

OCC dehoog

Dit is een uitgave van Habion

Postbus 274, 3900 GB Houten

habion@habion.nl

www.habion.nl

© Habion, december 2011

Aan deze nieuwsbrief kunnen geen rechten worden ontleend.

Bereikbaarheid:

*Woonconsulent Joey Wiegman
Uitvoerder Richard Duynisveld*

Zij huizen op nummer 48 (3^e etage). Spreekuur Joey Wiegman: elke woensdag en donderdag van 13.00 tot 14.00 uur. U kunt hem altijd bellen op 06 21 11 89 11.

Richard Duynisveld houdt telefonisch spreekuur elke werkdag van 9.00 tot 10.00 uur via 06 10 83 92 71. Hij houdt toezicht op het werk en is elke dag aanwezig.